

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica vij. Tex. eua[ng]. Mar. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dñica. VII. post Trinitatis

mus. Qualis autē p̄cessit offensa: tal' de/ ber seq̄ recōciliatio. Si cogitatu offendi/ sti: cogitatu recōciliare. si p̄bis offēdisti p̄ bis recōciliare: si opib' offēdisti: opibus recōciliare. Omne em̄ pctm̄ quo mō cō/ mittit: eo mō et penitētia de eo agat. hec

Do: alit' sciendū est: q' fm̄ scri' ille pturas et serōs q̄druplex est mun' quod deo offerre nos decet et oportet. 2 nulluz eoz sine p̄tini charitate gratum est deo. Prīmū est mun' a manu. qd̄ i elemosyna rū largitōe p̄stitit. Scdm̄ est ab obseq̄o. q̄. l. totū corp' n̄m in dei fuitio mācipamus. Tertiu' est mun' ab ore: qd̄ ē mun' orōis deo valde odorifer. Quartū est a corde. quod est munus amoris: sine quo nullū aliud munus acceptū est. In p̄mo aut mune: e altare est cor: nost' sup̄ quo elemosynā imolamus q̄ fit cū hilaritate cum cōpassione: cū recta intētiōe. et frēs sunt angeli quos offēdim' nō assentiēdo inspirationib' eoz. 2 reconciliam': cuz eis dē assentiēdo. 2 tunc elemosynas n̄as deferunt ante deū. Dicunt autē fratres nostri: qz eūdem habent p̄m̄. 2 ad eandē imaginē sunt facti. 2 ad eandem hereditatē vocati. In s̄cdo aut altari est fides quā hāc vitā p̄p̄tiam p̄dere nō timem'. Frater vero noster est sp̄s noster quē offēdim' cū ei sensualitatē p̄ponim'. 2 recōciliamus quādo postponimus. In tertio vero altari est christus: sup̄ quo offerimus orationes dicētes: p̄ christum rē. qz sūt altare terrest' ratione carnis mortal' 2 erēū rāde anime inuicere. et aureū rāde deitatis p̄ciōse. De his em̄ trib' altaribus legimus in scripturis. vt Exod. xx. iij. Reg. xvj. et Apoca. viij. Frater n̄ est ip̄met quē offēdim' pctō: et confessio/ ne vera recōciliam'. In quarto aut altari est altitudo trinitatis: de quo Exo. xxvj. Nō ascendes ad altare meū p̄ ḡdus. In trinitate em̄ non sunt ḡdus sed oia equalia. Frater aut n̄ est qlibet ch̄rian' quem recōciliare debem'. als erit ip̄a siq̄ esset dei dilectio nō esset sufficiens ad salutē: qz nō est vera. Jo. iij. Si q̄s dixerit qm̄ dī li godeū 2 frēm suū odit mēdax est

Dñica vij. Tex. euā. Mar. viij.

C Um turba multa esset cū iesu: nec haberēt qd̄ māducarent: conuocatis discipulis: ait illis: Misereoz sup̄ turbaz: q̄a ecce iam triduo sustinent me: nec hnt qd̄ māducēt. Et si dimisero eos ieiunos i dox mū suam: deficiēt in via. Quisdam enim ex eis de longe uenerūt. Et responderūt ei discipuli sui. Vnde istos poterit quis hic saturare panibus i solitudine? Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Qui dixerūt: Septem. Et precepit turbe discubere super terrā. Et accipiēs septem panes gr̄as agens: fregit 2 dabit discipulis suis vt apponerent: 2 apposuerūt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit 2 iussit apponi. Et māducauerūt 2 saturati sūt. Et sustulerūt qd̄ supauerat de fragmentis septem sportas. Erāt aut qui manducauerant q̄i quatuor milia: et dimisit eos

C Um turba multa esset cū iesu rē. Mar. viij. In p̄nti euāg. tāgūt tria p̄cra q̄ sūt. Recitat' intimatio. Imo possibilitat' expositio. 2 Diuitas opatio. Quātū ad p̄mū r̄ps expōit turbe n̄citatē. Pro q̄ sciēd q' bis ch̄is circa p̄as miracula fec. sel. l. p̄e pasca q̄i ex. v. p̄ab' fatiquit q̄i q̄ng milia hoim. vt hēs dñica xl. p̄ fe. tri. Scdo p̄ p̄ete. h̄z mag. hi. 2 d h̄ i p̄nti euā. agit. Di. g. Cū tur. multa es. cū iesu). s. i. de p̄o (nec h̄zēt qd̄ māduca/ rēt) Sic eni dicit L̄hy. d̄tulerāt qd̄ā aliq̄ cibaria secū: s̄z p̄mo 2 scdo die cōsūperūt illa. steterūt aut 2 t̄tia die cū ch̄io attracti dulcedie vult' 2 moy 2 doctne ei' 2 miraclōz gl̄ia. Sic ei dicit b. Mar. tē sanante ml̄tos cecos: mutos 2 claudos (conuocatis discipulis suis) vt ostēdat q' m̄iores debēt minorib' sua cōmūicare consilia: in q̄ ap/

paruit humilitas ch̄i (ait illis: Misere-
or sup turbā) Misericordia pp̄ie est tri-
sticia cordialis de aliena miseria: cui cum
possumus subuenire cōpellimur. Est ergo
pp̄ie sensitua passio. et fuit vere z p̄pe in
ch̄o in q̄tū hō. in q̄tū p̄o de? erat: fuit in
eo effect? misericordie: qui est subuentio: z
etiā affect? vt ad voluntatē ptinet. vt. s.
est positū liberādi a malo. N̄ aut vt p̄-
tinet ad sensum. quia sensus non est vbi
nō est corpus. (Quia s̄a triduo sustinent
me). i. expectāt (nec habēt qd̄ māducent)
Sicut etiā dicit Theo. ch̄s circa alimēta
nō faciebat facill̄ miracula: ne p̄p̄ abū illū
sequerent. sicut illi quibz ip̄e dicit Joan.
vi. Queritis me nō quia vidistis signa s̄
quia māducastis ex panibz z saturati estis
Erāt enim panes quos ch̄istus faciebat
suauissimi p̄ q̄ alij. Sed tunc incumbē-
bat necessitas faciendi miraculū. n̄ sub-
ditur. (Etsi dimiserō eos) a me (i domuz
suā). i. ad domū suā ire (deficiēt) lassitudi-
ne z fame in via) que pl̄ixa erat (Quidaz
em̄ ex eis delonge venerūt (Ecce puiden-
tia diuina: quō se diligentū curā et sollici-
tudinem gerit.

Moraliter autē sciendū est p̄mo q̄ q̄-
tuor sunt hoīm genera que maxime iei-
nium corpale refugiūt. s. de magna egritu-
dine z ualescētēs: itinerātes: pueri z senes
Qui aut nouit ad p̄niam z uertūtē sic cō-
uale scētēs de infirmitate peti: z aggressi
si sunt viam padissi. z sunt pueri nouiter i
gratia renati: z interdū senes in petis i
ueterati. Igit̄ indiget̄ frequentissima diuini
p̄bi refectione. Sciendū est sc̄do moraliter
q̄ q̄m fuerūt q̄tuor: sine misericordia di-
ra. s̄ ch̄s ea sua pietate mollificauit. Et
de de hoc supra dicitur. ij. quadragesime.

Moralit̄ etiā sciendū est tertio q̄ q̄ vlt̄
celesti pane vesct̄: debz cū ch̄isto esse i de-
ferro et solitudine penitētie tribz diebus.
q̄ sunt tres p̄nīe partes. s. tritio: z fessio
z satisfactio. Vel ad l̄ram debz eē q̄tuor
potest z q̄tū licz solitarius: q̄ d̄r Diee. ij
Ducā eam. s. animā deuorā in solitudine
et loqr̄ ad cor illius.

Quarta ad secūdū tangit̄ quō apli ex
posuerūt ch̄o impossibilitatē satisfaciēdi
necessitatibz turbaz: cū d̄r: (Et responde

rūt ei d̄s. sui) q̄ vt dicit Theo. adhuc nō in-
telligebant: nec p̄tuti eius propter pota
miracula credebāt. (Unde istos. poterit
quis hic saturare panibz in solitudine) Et
intellige q̄ nō credebāt virtutē ch̄i ple-
ne et p̄fecte tantū quantū ip̄e merebatur.
nec tantū q̄ntum ip̄i postea fecerūt: vlt̄ nō
ita firmiter. Theo. Ip̄e autem dominus
non eos vituperat: ex hoc instrues nos q̄ n̄
debem? ignorantis et nō intelligentibz
Ḡuiter irasci: s̄ eoz (ignorātie cōpari. Nec
ille. (Et interrogauit eos) non ex ignoran-
tia vt dicit sc̄tus Remigius. s̄ vt ex eoz
responsione miraculum clarū apparet.
Quot panes habetis: Qui dixerunt: se-
ptem. Et p̄cepit turbe discumbere super
terrā) et nō sup fenū. Sicut em̄ d̄r Ba-
gister hist. ex feruore solis in terra illa iaz
p̄ pentecostē nō erat fenū sicut p̄r? quan-
do p̄pe pasca ch̄ist? aliqd̄ s̄ile legit̄ fecisse
Sic ergo patz quō naturalit̄ erat impossib̄-
bile q̄ apli turbe satisfacerēt de alimentis
ideo opebat̄ adesse tertiu. i. opatōez dei/
tarz. Pro hoc autē sciendū ē q̄ fm̄ Dio.
ad puidentiā diuinā spectat non destrue-
re rez natura s̄ sed saluare. Sup̄ q̄b̄ ver-
bis z multis alijs ego p̄ogito. q̄ sicut hō
non debz sine necessitate inuocare deum
vt miraculose faciat qd̄ aliter fieri p̄t. ita
etiam nec de? hoc facit. ita q̄ nō fac̄ mira-
cula ad subueniendū necessitatibz homi-
nū nisi vbi deficiūt cause secūde. sicut nec
sapiens d̄s exequit̄ officia seruo: licz nisi
vbi illa nō suppetūt. Etsi dicat q̄ interdū
facit aliqd̄ miraculose ad fidem astruēdā
quod aliter fieri poterat: sicut quādo sal-
uauit socrū simonis. Dico p̄tmo q̄ loqr̄
de miracul factis ad hominū rgale subue-
tionē. et secūdo p̄ secūde cause nō poterāt
facere id qd̄ tūc miraculose factū ē z fieri
opebat̄: sicut ē ip̄a sanatio mulieris ifir-
me: approbatō doctrine ch̄ist: consolā-
tio discipuloz. zc.

Morale autē documentū est hic q̄ ch̄i
stus docuit cū prius requirit̄ de nūero pa-
num anteq̄ aliqd̄ diuinitus efficere volu-
erit. s. vt null? ita in diuina puidentiā et
p̄tute p̄fidat: q̄n p̄r? omni mō z via fact̄
at quōd facere potest vt habeat oportūa:
Sed contra. q̄ beata Agatha medicinā

Dñica. VII. post iun. 21.

carne suo corpi exhibere recusabat. Ad hoc dicit b. Tho. ij. q. xviij. ar. i. ad tertium: qd bea agatha expta erat diuina benivolentia erga se: vt vel no pateret infirmitates p quibus corporali medicina indigeret. vel statim sentiret diuine sanatois effectum: Hec ille. Et esset sile de oi alio in sili casu. Hec eni est peccatum si quis i his qd facere potest oret deu vt sibi assistat z se adiuuet: qz in his etiã que possum? im pediri multipliciter possum? et deficere. Quantũ ad tertium tangit opatio dei: rat: cũ subdit: Et accipies septẽ panes gras agens in signũ vt dicit Remigius qd de oibz beneficijs gras deo referre debemus (fregit et dabat discipulis suis vt apponeret. et apposerunt turbe) Ipi apli immediate in signũ qd diuina ad inferiores p superiores deriuat: iuxta doctrinã san. Tho. et Dion. (Et habebant pisciculos paucos) Erãt g pisciculi. i. parui pisces qd ad quantitatem cõtinuã. et pauci numero qd ad discretã (Et ipos bñdicẽs) Ipa autem p̄uocatis er: notat etiã panes fuisse benedictos. Est autẽ cibz benedicend? ppter tria. Primo ne cũ eo diabolu glutiamus sicut cũ d glutiamus inonial i lactuca: vt gre go. narrat in li. dial. Secũdo qd venenuz et alia corpaliter nocua. vt ide narrat de beato Benedicto ibidẽ: qui signo crucis p̄fregit vas in quo ei pot? cũ veneno erat oblat?. Tertio vt ex diuina p̄tute cib? nobis fiat ampli? salubris (Iussit apponi.) Sequit autẽ diuina opatio cum subditur (Et mādauert: et saturati sunt) Quod autẽ fuerint isti p̄as a ch̄o miraclose augmentati: vide infra dñica vlti. qz eodem modoz isti z illi fuisse mlti plicati (Et sustulerunt qd superat de fragmẽtis septem sportas) ad maiorẽ euidentiã facti: ppter quã etiã euidentiã subdit (Erãt at qd mandauerant quasi q̄tuor milia: z dimisit eos) saturatos in domũ suã. Sz 3. qz beatus Datt. de eos fuisse q̄tuor milia extra mileres z puulos. Quod ergo dicunt fuisse quasi q̄tuor milia: cum ly q̄i videatur diminutio em importare: Ad hoc dico qd ly quasi aliq̄ndo dicit diminutionẽ: sed nõ sp. Naz aliq̄ dicit similitudinẽ. vt. ij. ad Cor. vj. Quasi tristes sp̄ aut gaudentes

Aliquãdo veritatẽ. vt Jo. j. Quasi vnũ geniti a patre. z sic sumit hic. Quãuis dici possit qd nõ erãt cõm plete q̄tuor milia r̄n dicunt fuisse q̄tuor milia. qz peccat pap. Allegorice at sciendũ e hz Bedam qd p q̄ncz panes hõz deaceos de hõz habes infra dñica vlti. significata e lra veteris testamẽti sp̄uali grã plena: sz in p̄tẽti refectõne. Istelet p̄itas noui testamẽti. Triduo dõm expectãtes s̄m Theo. s̄nt qd trina immersione baptizant. qz vt Be. dicit in li. mo. dñs vult p̄bi dei p̄bululo refici ne deficiãt in p̄ntis vite laboribus. Delonge venientes s̄m Bedã sunt qd ex ḡtibz idolatris crediderũ. de ppe hõz qd de iudeis fidelibz. Et in porã q̄ncz panũ refectõne qd statũ sub lege significabat sup sensu sedebant p̄uue: vt dicit Bed. qz carnis desideria comprimere lex iubebat. Hic p̄ sup terrã. qz in nouo testamento ipas quoqz terrenas facultates p̄tenere p̄tulit dñs. Septẽ panes s̄m Hiero. se p̄tẽ s̄nt dona sp̄santũ. z hõz fragmẽta sunt mystici intellect? hũ? septenarij s̄m cũdẽ. vlt sunt diuerse p̄cipatões eoz a diuersis hõibz post statũ p̄mitiue ecclie: in q̄ illa dona plenissime: z vt ita dixerit ad satietatẽ sunt habita i visibili sp̄santũ mĩstõie. Frãgere panes s̄m Bed. e agere sacramẽta. Grã agere est de salute hũani generis p̄gaudere. Per discipulos distri buere est ad nos p̄ illos celestẽ sciam dẽrtuare. Pisciculi s̄m Hiero. sunt libri noui testamẽti: qm̄ partẽ piscũ assũ dñs r̄sur gens postulat. Septem sporte ab aplis collecte septẽ sunt ecclie s̄m Hiero. Et p̄ septẽ intẽdit Hiero. vniuersitatẽ ecclie. Quattuor milia s̄m Theo. s̄nt q̄tuor p̄tutibz p̄fecti. vñ z velut fortiores pla comedẽt. pauci ora reliq̄rũt. qz hõ septẽ sporte: ibi duodecim cophimi supiunt: z hõ q̄ncz milia erãt. i. q̄ncz sensibz seruientes. Dia p̄dicta i p̄uuo s̄nt noui testamẽti. Dicitur sciendũ e s̄m Bedã qd id qd turba comedere. i. opari neq̄t: apli. i. p̄fectiores colligũt siue opant. Saturat eni turba qz si fuerit mādãta ad vitã p̄ueniẽ: etiãsi p̄silia n̄ obfuer. Ite moralẽ sic dicit Amb. s̄ Lu. Cum dñs panes frãgat et det discipul: si tu man? nõ extẽdas tuas

vt accipias tibi escas deficiēs in via, nec poteris in eū culpā referre q̄ miseretur et dederit. **Hec ille.**

**Dñica. viij. post Trinitē
Lex. euāg. Matt. cap. vij**

Attendite a falsis pphetis qui veniūt ad vos in vestimentis ovium: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. A fructibus eorū cogiscetis eos. Nunquid colligunt de spinis uvas: aut de tribulis ficus: Sic omnis arbor bona: bonos fructus facit. mala autē arbor fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neq; arbor mala fructus bonos facere. Vis arbor que non facit fructum bonum excidetur: et in ignem mittetur. **Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celorum: sed qui facit uoluntate patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum.**

Attēdite a falsis p

phetis etc. **Bar. vij.** In plenitudine euāgelii in quo de falsis prophetis agit: agunt tria pun-

ta q̄ sūt. **Præmonitio:** notificatio et cōmuniō discipulorum suis, et p̄ illos toti ecclie affuturos falsos pphetas. monēs ab eis eē cauendū. **Causa autē huius admonitiōis multipliciter redditur.** Primo sicut Chrysostomus sic. Nam dixerat dñs ecclesiasticas orōnes et ieiunia nō esse corā hominibus faciēda: sicut hypocrite faciunt. **Ubi q̄ consideret talia in ecclesia posse fieri p̄ hypocritas: admonet cauendos falsos pphetas. Sciendū q̄ sub lege coram fuit dei et facti erāt: erant etiā pphete. vt ex decursu scripture patet. Erāt autē multi pphete falsi: q̄ uisiones suas nō a deo sed a diabolo suscipiebāt: et ipse querte**

bāt a uia dei. et tñ scitantes simulabāt: itaq; simulatores scitantes hypocritas pphetas chris dicit: q̄ falsos: nō q̄ uisiones a diabolo sp̄ uideāt: sed q̄ scitantes que pphaz quo dāmodo uidebat. p̄p̄ta fecte prendūt et intendūt fallere plebē. Secūdo sicut Aug. sic. Nā dixerat dñs paucos ingredi p̄ artem uiam. Quia q̄ heretici cōt̄ pauci sunt respectu fidelium: ne credāt et dicant se illos esse q̄ artem uia gradunt: admonet ab hōmō cauere et eos cognoscere. Hos autē rōne etiā dicta falsos appellat. pphas. Sp̄ em heretici sunt hypocrite. Tertio iterū sicut Chrysostomus sic. Nā dixerat artem esse uia uite, et paucos p̄ eam intrare. Et autē ita sit: tñ multi sunt q̄ istā uia puerunt: vt falsi doctores: q̄ falsi pphete appellant. Sicut patet per Bar. xij. ubi q̄ lex et pphete vsq; ad iohannē b̄p̄m ch̄m nō erāt futuri pphete. Ad h̄ d̄ p̄mo vt supra dictū est. Secūdo ē dicit Chrysostomus in hōmō. q̄ ppha q̄s d̄. et q̄ p̄p̄ nūciat de ch̄o. et q̄ interpretat et elucidaat p̄ nūciata: vt doctores ch̄m secuti. Neq; em vt ait p̄t̄ q̄s interpretari ppheticos sēsus nisi p̄ sp̄m ppheticū. Possumus autē oēs has cās in unū colligere dicere: q̄ q̄ uia artem: cauendū ē a falsis pphetis. i. a seductoribus quicūq; sint illi. Sicut autē sicut Thoma. sup̄ Bar. falsi p̄p̄ti q̄ deceptiū ex itēōe vlt̄ sectu malo. et hypocrite intēdētes ruitiaz aliq̄ et heretici falsa docētes. **Hec ille.**

Et nota q̄ hypocritarū uenēnū est ualde nociuū. q̄ sub colore boni oia mala q̄dā modo p̄suadēt. Ecclia q̄dē bellū tyrānoꝝ uicit p̄ patientiā. hereticorū autē p̄ sapiam. sed hypocritarū bellū uincere nō potest: q̄ occultū et domesticū ē. Dic̄ q̄ (Attēdite) Nō autē uideate. q̄ tales nō erāt futuri manifesti. sicut occulti sub ruina pelle. Nā vt ait Chrysostomus in ome. Ubi res certa est aspiciat. i. simpli uideat. ubi autē incerta est attendat. i. caute p̄siderat. Itē d̄ attendite. q̄ firma tutela est scire que fugias. Nō autē sic d̄ attendite q̄si inuito dño diabolo hereses introducat sed eo p̄mittente. Quia enim si sine iudicio uult eos p̄grātā p̄ire tō p̄monz. **Hec ille (a falsis pphete. i. ab oib; q̄ uolūt aias a p̄tate querte et p̄cipue hereticis. Et ne d̄cerēt heretici q̄ de iudeorū uulgētiū dō**